

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

A SZÉCSÉNYI VÁLASZTÓKERÜLET 48-as ÉS FÜGGETLENSÉGI PÁRTJÁNAK HIVATALOS LAPJA.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 kor. Félévre 4 kor.

Negyed évre 2 kor.

— Egyes szám ára 16 fillér. —

Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Megjelenik minden pénteken.

Felelős szerkesztő:

Dr. Szóke Jenő.

A szerkesztőség telefon száma: 6.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők. A lap szellemi részére, s a nyilttérre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

A könyv.

A magyar nép — hála Isten — megérezte, hogy az életben minden pályán, minden sorban javarészt az boldogul, akinek az esze ki van csiszolva. Ember legyen a talpán, aki meg tud állni ma, aki panaszkodás nélkül, megelégedetten tudja átélni az életet.

Örvendetes dolog, hogy a nép fia képezi magát. Most már nem elég neki a kalendárium, nem kapkodja a vásári ponyván éktelenkedő füzeteket, melyek sötét bűnökről, alantas dolgokról mondanak borzalmas dolgokat. Mióta az iskola a betű szeretetére megtanította a népet, a mióta a tanyai gyerekek is messze faluba bandukol az iskolába, a könyv életszükséglet lett. A nép is keresi, szereti a jó könyvet s azokat megbecsüli. Arany János Toldiját ott tartja a zsoldár mellett a mestergerendán, Petőfi költeményeit házról-házra adja, Jókai „Uj Földes Úr”-ában gyönyörűségét látja.

A könyv az ujkor követelménye. Jó tiszteletre, hogy több vármegyékben a földmivelésügyi miniszter nyilvános könyvtárakat állított föl. Valami harmadfélezert, ily kedves kép. Hetenkint a faluházán, az iskolában, az olvasókörben megjelenik a falu minden rendű lakója, behozza az elolvasott könyvet. És másikat vesz ki. Ahol ez így van, ott nem unalmaskodnak, nem pletykáznak, nem filkóznak, hanem olvasgatnak, tanulnak, művelődnek.

Akinek história kell, a nyilvános könyv-

tárban sokat talál, aki a verseket szereti, az elmét gyönyörködtető költeményeket olvashat, aki az ebeszélést kedveli jobban, az bőven válogathat azokban az örökszép könyvekben, melyeknek a lélek finomul és a melyekben a jóra hajló szív erkölcsi tanúsággal telik meg, felvérteztvén az embert, hogy az életben meg ne botoljon.

Minden e munkákkal azonban nem volna teljes a gazdasági nép könyvtára, ha nem foglalnának helyet ott a gazdasági könyvek, melyek mindegyike a gazda barátja, megtanítván mindazokra, melyek ismeretével több lesz a jövedelme.

A községek nemes versengésben jelentkeznek ma is a könyvtárért. A földmivelésügyi miniszteriumban sorjában — a maga meghatározott formája szerint el is intézi azokat.

Tudni kell mindazoknak, akik egy ilyen tanulságos könyvtár-óhajtanak ingyenesen kapni a miniszteriumból, hogy a községi képviselőtestületnek kell határozatot hoznia, melyben kimondják a népkönyvtár felállítását, majd folyamodniok is kell érte és a határozatot is be kell a miniszteriumnak mutatni. Ha községben levő szövetkezet akar létesíteni ily könyvtárt, akkor alapszabályokat kell készíteni, ennek formáját bármelyik gazdasági tudósító átadja és ezt láttaozás végett a belügyminiszterhez kell felterjeszteni. Ez vonatkozik valamely már meglevő olvasókörre is, azzal a különbséggel, hogy a közgyűlés határozatát a kérelemmel együtt a földmivelésügyi miniszterhez kell felterjeszteni.

Többől nem áll a dolog. Nem nagy sor, minden község utána járhat a dolognak. Ha a kérést nem is intézik el azonnal, azért sor kerül valamennyire. Rendet tartanak ott is: aki előbb kérelmez, hamarabb kap, de minden egyes községet részcsitlik gazdasági könyvtárvár áldásában. Mert a betű áldás, ha jó célokat szolgál. Átok, ha bűnös célatu emberek lázítják a békességes embert, vagy rosszra, vagy cégerességre, cédaságra tanítják.

Igy jut jó és hasznos könyvekhez a szegény ember fia is. Igy jut szép eszmékhez mindmegannyi szegény ember, a ki a könyvekből eszmét, gondolatot olvas és boldogabb jövőt remél.

Az előjárókhöz és a nép igaz barátaihoz szólunk. Nézzünk utána, hogy ezt a kincses bányát kiaknázhassuk és mentől több tanulságot szerezhessünk a jövőre a könyvből, amelyet egyszerű instanciára a földmivelésügyi miniszterium ad a községeknek, gazdasági és olvasókörök, szövetkezeteknek.

A patika felé igyekszem . . .

. . . ezen a megbecsülhetetlen szécsényi aszfalton, amit jobban szeretek, mintha enyim volna, — hát csak jön ám rám szembe a takarékpénztári direktor egész táborkarával. Szécsény és vidéke közgazdaságának a gyámoltól, olyan ünnepies méltósággal, mintha legalább is miniszteri kihallgatásra mennének. Haucm azért az örökké élénk főkönyvelő, a

TÁRCZA.

Az amerikai színházokról.

Lapunk számára írta: **Vartol Karoly.**

Amerikában nincs színházi élet és a színházi előadás akrobata mutatványokkal és bohóckodással vegyesen fordul elő.

Színirodalmuk nincs, elsőrendű szellemi termékek nincs, a terméketlen írók európai, többnyire angol levegőben játszó darabokat alkalmaznak amerikai színre, csak a dalok és a rimkóvácsok által összeütött durva versszakok, egyenetlenséggel sorok összelocsantása, amerikai szövegítés, tákolmány, irodalom, hivatott tollú írók nélkül. Holtermelők. A költészet berkeiben nem lépnek messzire, az olympusi magaslatokra nem jutnak fel. Apolló felkent papjai nem lesznek. „A költő és a sorsharag egy anyaméhben született.” mondja maga a költő. Világraszóló, forró szívű, ihletett lelkű nagy költőjük, írás és nyelv mesteri művészkük kevés van. Köl-

tészetük éretlen, forratlan, csiszolatlan. Keserves összehozatal, izzadságszülte költemény, kevés kifejező erejű toll. „Isten mentsen minden szegényt a tollforgástól,” mondja Pestalozzi. Utólrhetetlen erejű tollal bíró, nagyszívű költőjük nincs, „hogy oldja szellemem az anyagot fel,” mint Goethe mondja Schillerről. A legrejtettebb természeti jelenségnek is nyilvánvalónak kell lennie a költő előtt. Több olyan költőjük van, kiről mondják: „tűzbe felét, újra felét, . . . és vár az isteni kar.” Nincs Goethejük, aki tíz évig dolgozott Faust-ján, de vannak íróik, kikben sok vonás van Marxból, Nietzsche és Schopenhauerből. Járatlan utakra nem fárasztják fantáziájukat.

Az irodalmi tolvajságot névtelenséggel engesztelik ki a pávatollal ékeskedő csókák. Amerikában mindezek dacára nagyon szeretnek a színházba járni, arról, nyilvános közbirálat tárgyává tevén, szívesen is beszélnek a derűs boheme-iáról, miáltal a színházak megszerzik a közfigyelmet.

A községnek nincs megállapodott izlése, annál kevésbé műzlése, érzélem mélysege, azért kegyesebb bíráló. A mi és az ő kulturájuk, külön alapozott. Hátramaradottság részokról. A férfiak inkább az üzlet után futkos, klubba jár, mintsem hogy órákig egy helyben ülne, pedig az amerikai zártzések a miénknél kényelmesebbek, a széksorok között nagyobb tér van, mert az ideges yankee izeg-mozog szüntelen. A koravén ifjuság, embernyi emberek is az üzleti órák után inkább máshol kamaoztatják az idejüket és kivételesen járnak színházba. Akkor is inkább az érzékingerlő durva mutatványokra, melyekben a poetikusabb érzések el vannak tompulva.

A színházak magánvállalatok, azokat nem segíeyzi senki, az állam legkevésbé. A vállalkozók (impresszáriók) megütik a nagy dobot, mikor valamely európai opera csillagot, nemes művésztű énekesnőt vagy már kifortt művészerőt szerződletnek. Hullik a dollár özönével ilyenkor mikor mesterileg alkalmaz-

ki kritikus pillanatokban olyan nyugodtan kezeli az embereit, mint Neptum uralkodik a habok felett, itt se tagadja meg magát. Elállja az utamat s szinte korhol: hogyan mehetek én arra felé most, mikor minden ember emebbe az irányba törekszik. Hová? kérdem. Hát a városházára! feleli. Csak ne tetessem magam, mintha nem tudnék semmit. Pedig hát valójában nem tudok semmit. A többiek elhaladnak mellettünk, a míg ő csodálkozik azon, hogy ne lennének hiva. Holott mindenki hiva van. Az egész polgárság. Értekezletre a polgári leányiskola ügyében. Hanem még időnk sincsen kölcsönösen ki-magyarázni magunkat, csakugyan nyújtja felém az ivet az örökké mosolygó Kovács hajdu, miközben váltig szabadkozik, hogy már mindent tűvé tett értem, de nem talált sehol. Pedig kikapott volna bírótól, jegyzőtől, ha be nem számol arról, hogy meghívott. Ki akartam mondani, hogy pedig egyenesen hazulról jövök: hanem elnyomta a szavamat az a feltoklodó gondolat csodálkozással vegyest, hogy még rám is gondolhat valaki. Persze én is visszafordulok. Eljutunk a városházára. A lépcsőn felfelé menetemben megüt a fülemet a zsbongás a tanács terem felől. Belépünk. Elálmlétkodom. Ember-ember hátán. Mindenki ott van. Még csak az öreg Szepessy József ballag be. Riadó éljenzés fogadta. Látszik rajta, mennyire furcsán esik neki.

Azonban az értekezletet megnyitja a város bírja. Elmondja, hogy a százoldalról nyilvánult igazán közóhajak engedett, mikor a város polgárságát ebben a mindenek felett fontos polgári leányiskola ügyben eszmecserére egybehívta s meleg szavakkal ajánlja az ügyet a jelenlevők figyelmébe. Feláll erre az eszime megpendítője, Sándor Móríc, a takarékpénztári direktor s azzal kezdi, hogy ebben a művelődési nagyfontosságú kérdésben nem szabad közlünk válaszfalaknak lenni. A polgári leányiskola az apáca zárda kibővítésével épülne meg és lenne meg. Az ügy eléggé meg van vitatva. Hogy közóhaj, a jelenlevők jelenléte bizonyítja. Eddig beszeltünk, de elérkezett a tettek ideje. Ő a maga részéről 2000 koronát az iskolára ezenel aláír. A mellette ülő Deutsch Sándor szóltanul jegyzi utána a magáét. Donner Kálmán 40.000 téglát ajánl fel az építés színhelyére fuvarozással együtt. A szécsényi földes ur a telő egész gerendázását saját erde-

jéből, kitűnő tölgyfából kifaragtatva s szinte a helyszínére szállítva. Az iv kézzől-kézre kering odébb. Senki se akar hiányozni az adakozók közül. Az forog az eszemben ez a legkimerítőbb és legmeggyőzőbb értekezlet; miközben március 15. ünnepl szónoka lelkes szavakban dicsőíti a tanító apácákat Szécsényben a kiknek az önfeláldozásig menő buzgólkodása s kötelességereje lehetővé teszi, hogy a polgársággal karöltve létesüljön az iskola, a gvárdián plebános pedig igaz feleharáti szeretettől áthatott buzditást intéz a jelenlevőkhez, hogy a mint most ebben a kérdésben megláttuk egymásban az embert és feleharátot, azon képen tegyük ezt a jövőben is mindenben mindig. Már az aláírási iv körül járt. Még a mindenre gondoló Kálmán Sándor a városban gyűjtésre bizottságot indítványoz, a kinék lelkére köti, hogy mindenkihez elmenjenek, nehogy valaki sértve érezze magát azon, hogy kihagyták. Rádi András pedig a polgárság részéről kíván intéző bizottságot, ki összeköttetésbe lépne az apáca zárda vezetőséggel, a kivitelhen a polgárságot képviselné. Mellettem Pap Ferencz és Bakai Mihály, meg Oláh Pál szinte sugárzó arccal mondogadják egymás közt: ezt jól elvégeztük. Miközben szólásra jelentkezik Trajter Mihály.

Azon kezdi, hogy egyidő óta elszomrodva tapasztalja, hogy a polgárság kebelében a széthuzás kapott lábra. Olyan idegenkedés egymástól, mintha nem is egy hazabeliek lennének. Szinte gyűlöljük, a ki bármilyen dologban más véleményen van, mint mi vagyunk. Holott az való gondolkodó emberhez, hogy maga alkotson magának véleményt; az önálló véleménnyel bíró embert pedig az jellemzi, hogy a másik önálló véleményét megbecsüli. Odáig megyünk hibáinkban, hogy polgártársainkat nem egyéniségök tisztessége és értéke, hanem a szerint kezdjük tekintetbe venni, hogy kiki micsoda felekezeti. Közügyeink vallják a kárát. Nem bírunk haladni. Lelkülethen is ridegebbek leszünk. A jelen összejövetel ugyan örvendetes fordulatra vall, de ez nem lehet maradandó és szilárd, ha egyénenként nem iparkodunk a magunk lábán járni, hanem iparkodunk érdeklődni minden közdolog iránt s tisztán a magunk véleménye alapján állást foglalni abban. A mikor is szükségkép befog következni, hogy az egymással való érintkezésben

egymás iránt teljes jóindulattal és köteles becsüléssel leszünk. Akárhányszor sirt benne a lélek szomorú tapasztalatain az ellenkezőre. Ő semmi féle ügy iránt ezuttal indítványt tenni nem akar, de úgy érzi kötelességet mulasztott volna, ha fel nem szólal s ha polgártársainak figyelmét nem kéri azokra, a miket felemlített. A mi valóra válva a szécsényi közéletnek éltető levegője lesz. Amiben Szécsény közállapotaifelfognak virágozni. Az előljárásságról pedig felteszi, hogy jó példával jár elől a kötelesség teljesítésben s teljes odaadással fogja szolgálni ezt az iskola ügyet is, ami bennünket ezuttal egyesített.

Még le sem csillapult a tetszés zaj, a mi Trajter Mihály felszólalását követte, mikor a temperamentumos Meleg Menyhért, a ki a székén eddig is egyre izgett-mozgott, egyre helyeselt, csupa tűz, láng volt, csupa ideg, kirugta maga alól a széket s szólásra jelentkezett. Arca kipirult; szemei lángoltak. Szinte büvölt velők. Megválasztották városi tanácsosnak — úgy mond — de mindörökké szégyenlené magát, ha valamiben azután igazodnék, ki pártolja és ki ellenzi. Feladatát a férfi erő imponáló komolyságával veszi és tenni akar. Ő a modern haladás embere. Szint vall minden nagy kérdésben. Neki kell a villanyvillágítás is. Befogja a házába vezetni. S ha mindenki úgy cselekszik mint ő, a villanyvilágítás kérdése meg van oldva. Neki kell a vasut is. Tűzbe megy a vasutért. Annak meg is kell lennie. És ha meglett, s azután is csak akkor szerel le, amikor Donner Kálmán téglagyárában azokat a megrendelt téglákat állítja elő, a mikből a Szécsényben az első gyár kéményét falazzák. Nem holmi olyan gyárét, a mihez holmi protekció-sok állam segélyt járulnak ki; mert szerinte az állam pénze nem arra való, hogy abból magán vállalatokat segítyezzenek; hanem olyan gyárét, a mi az üzeme életrevalósága által áll fenn. A többi azután majd következik magától. Azonban ezekkel az ügyekkel bővebben holnap kíván foglalkozni. Ezennel ünnepélyesen fel is kéri az elnöklő városbíró, hogy ezekben az ügyekben hívja össze a polgárságot értekezletre holnapra. Azonban a mának más feladata van. Lelke repes a felbuzduláson az iskola ügyében. Hanem nagy mulasztás terhel bennünket, a melynek tudata ólomsúlyként nehezedik lelkére is. A Szepessy József jubileumát érti. Azóta a Sze-

kodni tudó hangokat hallhatnak. Patti Adelina 50 estéért 250.000 dollárt kapott előre kifizetve. A nagy művésznőt, világhírű divát külön vonaton hozták, vitték egyik helyről a másikra, zongoratermet rendeztek be neki a vasúton, a világot jelentő deszkára való fölléptekor virágot hintettek az útjára. Férjének, Nicolinének, a neki kijáró tiszteletből vadászatokat rendeztek, kedvében jártak. A világhírű énekesnő, gyémántjaival, két millió koronát, érő értékeseivel mely rajta többnek látszik, mint másón, nagyobb hatást ért el, mint a művészetével mert a tündöklő kövek értékét megbecsüllették, a művészetét nem egészen jól fogták fel, mert hiányos a zenei hallásuk. Így voltak Sarah Bernhard Duse Eleonora művészi játékával, magas volt az nekik, de azért busásan fizettek, megújuló tetszés között a dicséret hangos szavával halmozták el őket. Halandó hallhatatlanok, kiket kegyel mind a kétvilág műértő közönsége.

Mikor a másik világhírű, Melba asszony, a newyorki operaházban énekelt és föllépésével lázba ejtette a közönséget, 590.000 dollár értékű ékszer volt rajta, de az amerikai nők a milliárdos asszonyok is kitétek magukért azon alkalommal, 50 millió dollár értékű ékszert raktak magukra. Nálunk ehhez képest elenyésző csekélységekkel is feszelegnek némelyek.

Egy premiere-t adtak elő egy amerikai színházban a ház a darabbal telve volt hábár az, egy ütöt taplót sem ért, nagyon kétes értékűvé vált a hatás.

Az első felvonás utáni szünetben, a színházi szolgálja jeget kiabál, árusítván azt fenhangan.

— Köszönöm már le vagyok hűtve, mondta a hölgy. Si non e veroe, ben trovato.

Színházak, színházszerű mulatóhelyek dolgában Amerikában Newyork vezet, ez a színházak városa, mert egy városban sincs

annyi színház, világot jelentő deszka, mint itt. Állandó színház van 75, de még több olyan, szellős nyári színház, melyben időnként tartatnak előadások. Legnevezetesebb a Metropolitan Opera Hous, ebben tárja ki a város képességét gyönyörködtető erejét, és minthogy az amerikaiak mindent megbecsülnek, mert szeretik tudni, mit ér valami, ehhez a legnagyobb színházhoz 2,650.000 dollárnyi értéket kötöttek, így tehát, mondjuk, fölrug néhány millióra.

Az amerikai színházak többnyire disztelen épületek, többet ér a telkük mint a muzsa temploma. Keresni kell a színházakat az utcában. Annál könnyebben botlunk az olyan vendégmarasztaló házakba, melyeknek osztrigát enni, brandy-t, whisky-t inni lehet, Thalia New Yorkban legelőször 1750-ik évben nyert otthont. Az idők folyamán keveset fejlődött.

pessy Józsefét, a ki egy farkölt emberi lelkület odaadásával Szécsénynek három nemzedéket nevelt. A ki iránt — minden becsülésünket ráhalmozva — kérdés, méltán rőt-tuk e le hálánk adóját. A nagy mulasztásunkat jóvá kell tenni. Ennek pedig magából a polgárságból kell kiindulni. Magának a polgárságnak kell mindent elintézni. Valakitől felsőbbtől való irányítás nélkül. Elbirjuk ezt végezni mi magunk. Nem vagyunk mi gyámkodásra szoruló kiskorúak. Indítványozza, üljük meg pünkösöd második ünnepén a Szepessy ünnepet. Nem négy fal között, a hová az ezek be nem férnek; de Isten szabad ege alatt, a hol mindenki megjelenhet; meg is fog jelenni s kiveszi az örömből a magától. Indítványozza: gyűljünk újból össze az ünnepély részletei a kivitel megbeszélése végett. Ez az ünnep pedig legyen megnyitója közöltünk városunkban egy olyan időszaknak, a melyben kéz-kézben egy másnak lelkes támogatói legyünk minden közügyben.

Mint az orkán tört ki erre a tetszés zaj. Az arcok kipirultak. Kendők lobogtak. Az öreg Parditka János fáradtra verte össze a tenyereit, annyira tapsolt. Az öreg Rádi Ferencz torka szakadtából éljenzett. És mivel az elnöklő városbírónak se volt ellene kifogása, a részletek megbeszélésére kitűzték a legközelebbi vasárnapot.

Hanem még mindig nem rekeszthette be az elnöklő bíró a tanácskozást, mert szólasra jelentkezett Rádi Gábor. Ő mindent helyesel, amit Meleg mondott, azonban szerint Meleg valakiről mégis megfélekedett. Szabó Lipót nyugalmazott izraelita tanitót érti. A kinek a jubileuma megjelölését Szepessyével együttesen a képviselőtestület el is határozta. Szerinte a Szepessy ünnepése nem lenne eléggé bensőséges, ha a Szabóé elmaradna a mellől. Ugy tartja: ép lelku magyar emberek vagyunk, a kikhez való ez; nem pedig korcsok, a kik nem tudják megérteni. Ő tehát Meleg Menyhért indítványát azzal egészíti ki, tartsuk meg mi polgárok a Szepessy József jubileumával együttesen a Szabó Lipót jubileumát is, a mint azt eredetibe is terveztük. Indítványozza, értesítsük erről Szabó Lipót, a ki körünkből időközben eltávozott, ünnepélyesen hívjuk meg s mivel tudomása szerint a Szabó Lipót pénzmagja nem valami tulságos bujasággal sarjadzik és mind mi magunk vagyunk a hibásak abban, hogy Szabó Lipót jubiléum nélkül távozott el körünkből, adjuk össze a pénzt Szabó Lipót számára, hogy a jubileumon megje'ene'ssel ne a magától költsön. Ő a maga részéről megnyitja az adakozást 2 koronával . . .

. . . E pillanatban óriási csörömpölés; a minek a zajára felébredtem, Erős szélroham kivágta az ablak szárnyat; az zuhant le, annak a zajára ébredtem fel. Pedig talán a jubileumot magát is végig élveztem volna — álomban — ki tudja . . .

HIREK.

Virágballás. Szerémy Sárika, Szerémy Béla járásbírónk kedves kis leánya folyó hó 10-én hosszas szenvedés után jobblétre szenderült. A drága halott földi maradványait 12-én Szécsényben szenteltettek be. A temetés szintén e napon d. u. 4 órakor volt Magyargéchen, hol a kis halott a családi sírboltban örök nyugalomra tételt. A temetésen

óriási közönség vett részt. A kocsik egész sora kísérte a koporsót vivő gyászkozsit, melyet a koszoruk nagy tömege szinte ellepett. Magunk részéről őszinte részvétünknek adunk kifejezést és kívánjuk, hogy az általános megnyilatkozott részvét enyhítse a sors által a szülőkre mért megmérhetetlen csapást.

Eljegyzés. Szenthe Kálmán kir. járásbíró, társadalmunk közkedvelt, agilis tagja f. hó 11-én Divényben eljegyezte Giller Ilma kisaszonnyt; Giller Jánosnak, a divényi gróf Zichy-féle seniorális uradalom erdőfelügyelőjének kedves és szép leányát. Őszintén gratulálunk és a szép frigyhez minden jót kívánunk.

Közgyűlés. Örömmel értesültünk, hogy a közvilágítás ügye, egy lépéssel ismét előbbre haladt. E hét folyamán Seidner Mihály ganyári mérnök megjelent városunkban s az előjárósággal s egynehány irányító férfivel a létesíthetőség különböző módjait megtárgyalta. Az előjáróság ez ügyben nagyobb számban hívta össze az érdeklődőket s valószínűleg úgy lesz a közvilágítás kérdése megoldva, hogy egy részvénytársaság alakul, mely megvenné esetleg Vancsó Béla gőzmalját, hogy ily módon a villanyos erő nappal is kihasználtságát.

Kinevezés. A pénzügyminiszter Rácz Károly békéscsabai I. osztályu ellenőrt a szécsényi adóhivatalhoz adótárnokká nevezte ki.

A szécsényi iparos és kereskedő ifjak önképző köre ismét egy kellemes estét nyújtott Szécsény lakói azon részének, a kik a kisvárosi élet egyfórmasságát szivesen változatosabbá teszik még akkor is, ha az egy pár koronájukba kerül. Ezúttal Beöthy Lászlónak „Béni bácsi” című bohózatát adták elő e hó 12-én; Bögözi Antal rendezőt méltán megillete az elismerés és dicséret az ügyes rendezés és betanításért, a darab általánosságban szép összjátékkal adatott elő. Kifőnően játszották szerepeiket Laxner Sándor és neje Pál Piroska (Tarnói Vass Béla és Ella a felesége); Horváth Mihály (Sziporka Béni); Szlancsik Lajos (Vasúti portás); Klein Armand (Krapulis főpincér); Broppa István (Lipka Leander) és Velencei Mihály. (A reumas örmagy); Kifőnően csoportok voltak Vigh, Végh, Vágh és Vighné, Véghné, Vághné csoportja, kiknek szerepét Styaszni János, Klein Ernő, Majoros Bertalan, Parditka Margit, Géci Ilona és Trajter Amália kellő sikerrel játszották meg; Ponypás színpadi alakok voltak Hajmer Béla (Reóf Sebestyén) és Jancsok Endre (Csöröge doktor.) A többi szereplők is mindnyájan helyesen fogták fel szerepüket, a nézők teljes meglepetését vívták ki.

Örvendetes jelenség, hogy az ifjuság ily szórakozásban keresi és lelő örömet, bizony az ily időöltés sokkal nemesebb, kellemesebb és hasznosabb, mintha a 32 levélű biblia forgatásában gyakorolnák magukat, nem is szólva a kocsmázás romboló kihatásáról.

Beltűrés. Doman Fülöp varsányi bérlő lakásán f. hó 13-ára viradó éjjel ismeretlen tettesek jártak, amikor is a pénzszekrényt feltörték tartalmát kifőrtették és a mezőn hagyták. A kár nagysága még ismeretlen, mert akárosult távol van. A csendőrség a nyomozást megindította.

Halálozás. Bakó István Nógrádvármegye központi árvaszékének kiadója f. hó 8-án 51 éves korában elhunyt. A boldogult 30 évig volt Nógrádvármegye szolgálatában és ezen idő alatt lelkiismeretes szorgalmával mindenki meglegetését és becsülését kír-

demelte. E hó 10-én temették el nagy részvét mellett és ravatalára a vármegye és tisztikara is koszorut helyezett. Elhunytát özvegye és nagy rokonsága gyászolja.

Kinevezés. A hivatalos lap mai számából örömmel értesültünk, hogy Dr. Fertsek Gyulát, — Fertsek Gyula m. kir. posta és táviráda felügyelő a balassagyarmati posta és táviráda hivatal főnökének fiát a király a budapesti kir. kereskedelmi és váltótörvénytörvényekhez bíróvá nevezte ki.

Udvari tanácsosok. A király Frischmann I. Frigyes és Reismann Lázárnak, a salgótarjáni köszénbánya társulat igazgatóinak abból az alkalmából, hogy a társulatnak megalakulásától negyven év óta állanak kötelékében és közgazdasági téren kiváló érdemeket szereztek, az udvari tanácsosi méltóságot adományozta.

Levélárnokai **kinevezés.** Prónai Mihály, főispán Simon János, borsodvármegye h.; levéltárnokát Nógrádvármegye levéltárnokává nevezte ki.

A brillans ékszer. Hónapokig közcsodálat tárgya volt az a gyönyörű colliere, melyet Löw Sándor budapesti ékszerész (József körút 81 szám) József Főherceg kamarai szállítója készítet s szállított a Petőfi Háznak. Produktumai magyar ipartermékek, és kiváló izléses kivitelűek! fogva nevezetesek. A kamarai szállító címet is ezért kapta.

Tiszteletes gyermek sorsa. Köztudomású, hogy az, Országos Gyermekvédő Liga néhány esztendei fennállása óta közel tizenötezer züllött gyermeket mentett meg a társadalomnak. E nagy siker a jótékonyság terén eddig páratlanul áll. A hatóságok, a társadalom mindenrétege és a sajtók buzgókodóknak, hogy a liga áldásos működését továbbra, még fokozottabb mértékben folytathassa. Így a pénzügyminiszter megengedte, hogy a liga tárgyeremény sorsjátékot rendezzen. A liga ennek kövérkeztében sorsjegyeket bocsátott ki, a melyeknek mindegyike nyer értékes ezüst — vagy aranytárgyat. Egy sorsjegy ára 1 korona 50 fillér. Aki ily sorsjegyet vásárol, egyrészt jótékonyságot gyakorol, másrészt másrészt szép ajándékhoz jut. A legkisebb is megéri az 1 korona 50 fillért! Van azonban egész sereg százakat és ezreket érő nyeremény is, sőt egy 20.000 koronás is! Ily sorsjáték még soha sem volt és hogy a liga közel 200.000 koronát érő kisebb — nagyobb ajándéktárgyat kapott kereskedőktől és gyárosoktól és ez ajándékokat akarja értékesíteni sorsjáték útján. Vegyünk tehát liga sorsjegyeket, melyek már kaphatók mindenütt!

CSARNOK

Május előtt.

*Az örök virágzás reggelén
Felveszem a fekete ruhám,
És a völgyekbe megyek én.*

*A pacsirta nem vig éneket dalol,
A virág nem szórja illatát
És mind, mind búsan meghajol.*

*Át, át ölelgeti szellő a keblemet,
Megcsókolja halvány homlokomat,
S köszöni, hogy róla énekeltem.*

*Megyek el az új kikeletbe
Lemondón, búsan, gyászruhába
Mindegyre álmodva, végyva . . .*

*Az örök virágzás első reggelén.
Barcza Ferencz.*

GRANTZ DAVID

könyvkötészete

Balassagyarmaton

Kossúth Lajos-utca 6.

Elvállal mindennemű könyvkötői, valamint e szakmába vágó összes munkákat, a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig. Díszdoboz munka, egyszerű és díszdoboz készítés.

Éladó!

Egy teljesen új fehér elegáns női kötött kabát.

— Czim: a Kiadóban. —

Hirdetések a legjutányosabb árak
mellett vétetnek fel
a „Szécsényi Hirlap”
kiadóhivatalában.

ELADÓ.

Egy jó karban levő 9+12 fűnyképező gép, teljes felszereléssel, állvánnyal, tálakkal
SINGER ÖDÖN-nél, Szécsény.

Éladó.

Egy gyermek vaságy. —
Bővebbet a kiadóban.

Üzleti értesítés!

Ezennel van szerencsém tudomására hozni, a nagyérdemű közönségnek, hogy a Kerekdomb mellett lévő

téglatelepem üzemét

saját nevem alatt folytatom.

Midőn készített első minőségű téglát anyagomat úgy a tisztelt közönség, mint az építőmester urak szives pártfogásába ajánlom, egyuttal főtörekvésem leendő, hogy a vevő közönségnek állandóan kifogástalan anyaggal s pontos kiszolgálással álljak rendelkezésére.

Megbizottam vincellérem id. Takács Máttyás, a ki a telepen az eladást közvetíti és a pénz fölvetelére egyedül jogosult.

3—3

Vigh Gyula.

GLATTSTEIN ADOLF

—≡≡≡ könyvnyomdája, ≡≡≡—
könyv- és papirkereskedése,
a Szécsényi Hirlap kiadóhivatala
Szécsényben.

Elvállal mindenféle könyvnyomdai munkákat a legjutányosabb árak mellett.

Nagy választék helyi és más képeslevelezőlapokban

Nagyraktár:

Irodai papir, levélpapir valamint dobozpapírokban.